

1. HODY, HODY DOPROVODY

- jak se slaví velikonoce u Vás v rodině
- nauč se velikonoční koledy - Hody, hody doprovody, Od slepičky babička
- hádanky o jaru
- velikonoční pranostiky
- didaktická hra – Protiklady
- sluchová hra – Hledání budíku
- papírová kraslice – ozdob dle vlastní fantazie (pastelky, vodovky, barevní papír, luštěniny....)
- upečte si velikonoční perníčky
- pohádka s poučením - Devět
- pracovní list – Najdi stejnou kraslici (stejně vybarvi dvě stejné kraslice)
- pracovní list – grafomotorika – Ovečka
- pracovní list – Bludiště
- pracovní list – Dokresli si kraslici
- pracovní list - Kde se vzala kuřátka – určování počtu
- pracovní list – Motýlci tu létají na kytičky sedají – splň úkoly zadané na pracovním listu v dolní části

Hody, hody, přednáším,
Sukýnky vám vypráším.
Na pomlázkou mašlička,
do košíčku vajíčka.

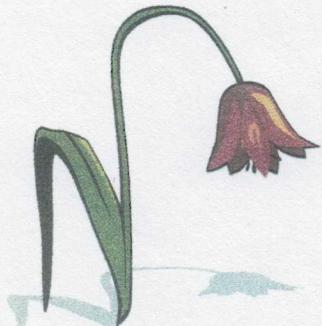
Od slepičky babička
přinese nám vajíčka.
S maminkou je uvaříme
barvičkami nazdobíme.

DETSKÉ STRÁNKY

JARNÍ HÁDANKY

Sedí panna ve světnici,
vlasy má až na ulici.

Mrkav

Znám já chalupníka, co
nikdy chalupu neprodá.

Hlemyz

Nekřtěňátko nekřtěné,
dvakrát na svět
zplozené,
pěkně zpívá, žák není,
peříčko má, pták není.

Vejce a kule

Jede, jede lovec,
má červený konec.
Kam ten konec strčí,
všude voda crčí.

Kácer

Přišli páni bez pozvání,
vzali z domu hospodáře
a dům vyběh oknem ven.

Rybář, ryba, voda, sít'

Sedí panna v okně,
suknička jí mokne.
Přijde pán kapitán,
hlavičku jí utne.

Cibule

Na vesno obveseluje,
na podzim obživuje,
v zimě ohřívá.

Strom

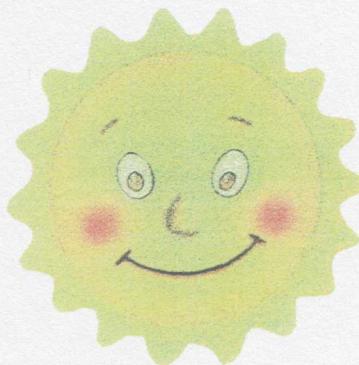
Korunu na hlavě,
andělský šat,
zlodějský krok,
ďábelský křik.

Pař

VELIKONOČNÍ PRANOSTIKY

Pranostiky jsou krátká lidová říkadla, která předpovídají počasí. Vznikly ze zkušeností mnoha generací, někdy se v nich ale projevují i různé lidové pověry. Často se vztahují k různým svátkům, jako jsou například i Velikonoce.

*Je-li Zelený čtvrtok bílý,
tak je léto teplé*

*Velký pátek dešťivý
dělá rok žíznivý*

*Když na Velký pátek hřmi,
na poli se urodí*

*Prší-li na Bílou sobotu,
bude v létě nouze o vodu*

*Na Velikonoce jasno,
bude laciné máslo*

*Na Boží hod prší,
sucho úrodu vysuší*

*Omrzne-li na Velký pátek stromový květ,
neurodí se ovoce*

PROTIKLADY

Věci, které mají opačné vlastnosti,
a děti je znají:

Cukr je sladký - ocet je kyselý,
pomeranč je sladký - citrón je kyselý,
cihla je hranatá - míč je kulatý,
hora je vysoká - údolí je hluboké,
ulice je široká - cesta je úzká,
kniha je tlustá - sešit je tenký,
tužka je dlouhá - guma je krátká,
strom je vysoký - keř je nízký,
růže je velká - fialka je malá,
dům je vysoký - chaloupka je nízká,
sníh je bílý - saze jsou černé,
mléko je tekuté - maso je tuhé,
kámen je tvrdý - jíl je měkký,
deská je silná - papír je slabý,
slon je velký - dítě je malé,
led je studený - oheň je horký,
podlaha je tvrdá - postel je měkká,
topení je teplé - lednička je studená,
slunce je teplé - vítr je studený.
Pokud možno nezasahujeme a podle možností necháme děti, aby samy hledaly odpovídající slova.

98. HLEDÁNÍ BUDÍKU

POMUCKY:
budík

POČET DĚtí:
větší skupina

MIN. VĚK:
4 roky

METODICKÉ POKYNY:
Budík by měl být malý

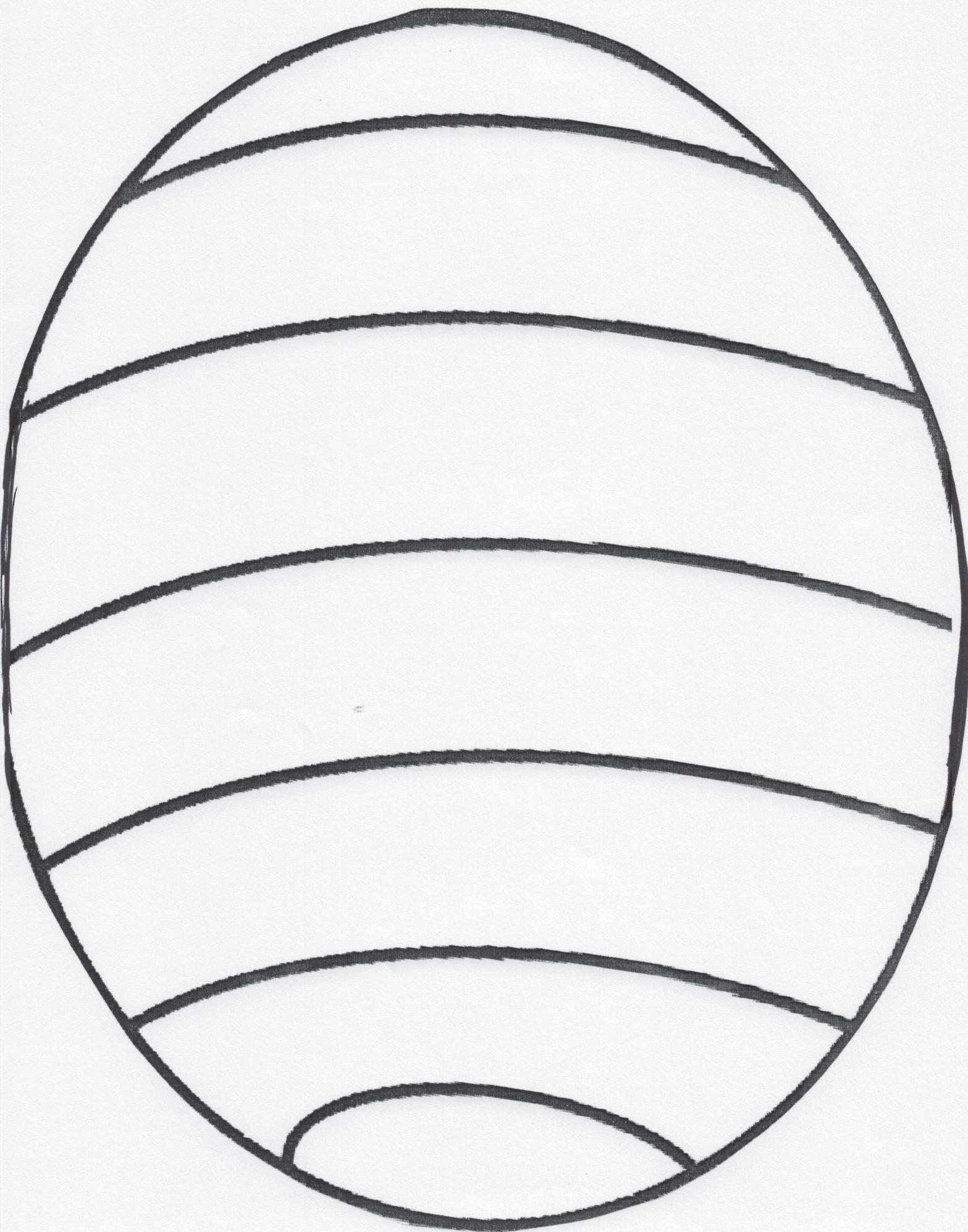
UKOL:

Děti sedí ve velkém kruhu na židlích. Jedno dítě jde za dveře. Některému dítěti z kruhu dáme budík a to ho nenápadně schová (v kapse pod svetrem, pod sukni, v botě apod.). Při schovávání nesmí použít žádné pomocné prostředky. Zavolame dítě, které je za dveřmi. Všichni musí být uplně zticha. Dítě si stoupne doprostřed kruhu a podle sluchu nebo výrazu obličeje hádá, kdo budík schovava. Když uhodne, může určit dítě, které pujde za dveře. Když třikrát neuhodne, dítě, které má budík, se přihláší: to nyní pujde za dveře a bude náda!

VARIANTA:

Všechny děti sedí na jedné straně místnosti. Některé dítě jde za dveře. Jednomu z dětí v řadě dame do kapsy "minutky" nastavené na krátký časový úsek.

Zavoláme dítě, které je za dveřmi a posadíme je naproti ostatním. Všichni jsou zticha. Když "minutky" zazvoní, hádá dítě, u koho budíček byl, ale nesmí přitom opustit své místo.

TĚSTO NA PERNICKY

Příprava těsta:

1 kg hladké mouky
30 dkg moučkového cukru
20 dkg tekutého medu
10 dkg másla
1 ½ lžičky jedlé sody
1 ½ lžičky mletého koření (skořice, fenykl, anýz, hřebíček)
1 lžička kakaa
5 vajec

Postup:

Do hnětacího stroje prosijeme 70 dkg mouky, přidáme cukr, koření a sodu. Zapneme stroj a postupně přiléváme med, poté máslo a nakonec vejce. Vše necháme důkladně promíchat a přidáváme zbylou mouku, až je těsto hladké a nelepi.

Pokud nemáme hnětací stroj, cukr a mouku prosijeme na vál. Přidáme koření a sodu. Doprostřed uděláme důlek, dáme do něho med, máslo a vejce. Vše zpracujeme dohromady. Postupně přidáváme zbývající mouku. Těsto necháme v chladu nebo ledničci odpočinou nejméně 24 hodin. Avšak těsto tak můžeme skladovat až po dobu 14 dnů.

Devět

Byla jedna slepička a ta měla devět kuřátek. Osmi říkala všelijak, deváté se jmenovalo Pipka. Kdykoliv našla slepička zrnko a na kuřátko volala, osm se jich radovalo, deváté bylo smutné. Rmoutila se Pipka, že zrnko není vždy jenom její, a říkala si: „Škoda, že je nás devět!“ A když se navečer sešla kuřátko kvočně pod křídla, osm se jich radovalo, deváté se neradovalo. Litovala Pipka, že se vždycky nedostane na místečko nejteplejší, a myslila si: „Škoda, že je nás devět!“

Jednou šel kohoutek do Prahy na pouť a povídal: „Kikiríhi, kuřátko! Dobре slepičku poslouchejte; přinesu vám z pouti sladkou krupičku!“ Osm kuřátek se těšilo, ale Pipka celý den vzdychala: „Škoda, že je nás devět! Kdybych byla sama, byl by celý kornoutek můj!“ I přemýšlela, jak by dostala celý kornoutek sama. „Vím, co udělám,“ myslí si, „půjdu kohoutkovi naproti a kornoutek na něm vyloudím.“ Neřekla doma ani slůvka a vydala se na cestu.

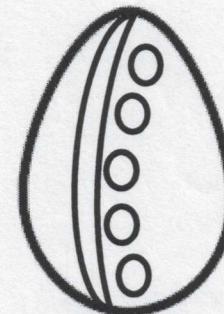
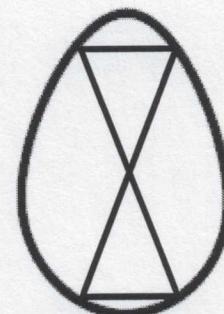
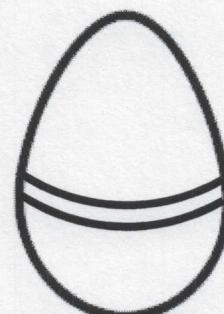
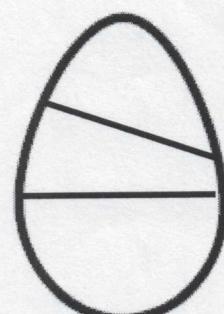
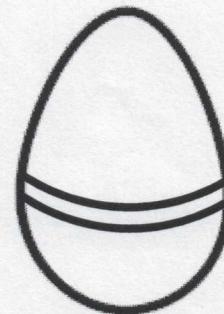
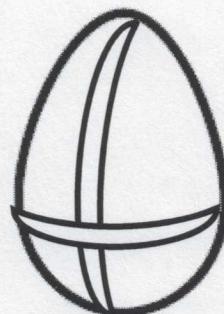
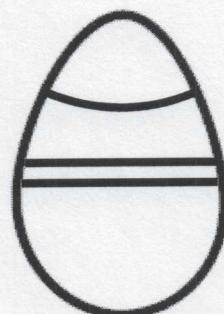
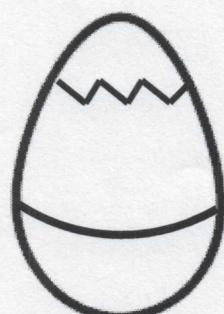
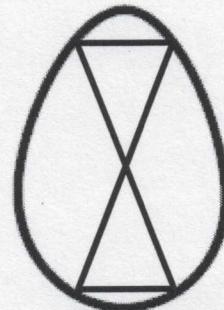
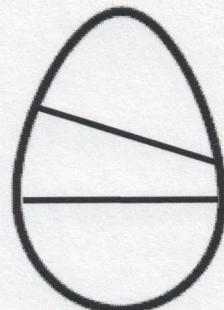
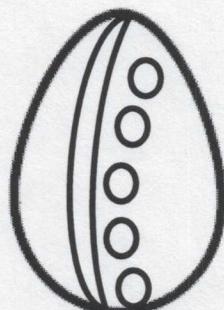
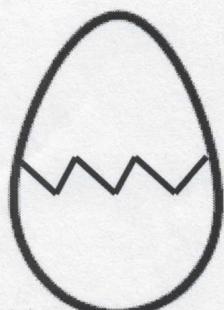
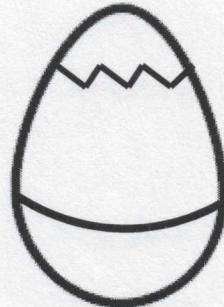
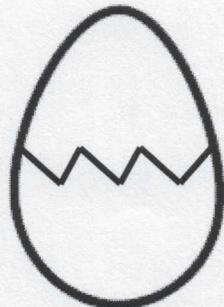
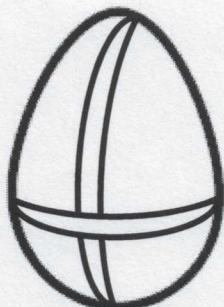
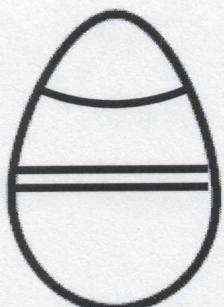
Ale daleko nedošla. V zahrádce již nevěděla, kterou pěšinkou se chodí do Prahy. Ale zpíval tam na keři ptáček a toho se zeptala: „Milý ptáčku, tebe křídélka nosí po celém světě. Povez mi, kudy do Prahy. Kohoutek je tam na pouti a přinese mi sladkou krupičku. Dám ti také zrníčko.“ A ptáček zapíval: „Lilililililí!“ „Aha,“ myslí si Pipka. „Kolem lillí.“ Pospíchala na tu stranu, kde rostly liliové. Byl jich v zahrádce celý záhonek; ale včera hospodyně jednu vykopala a po té zbyl v zemi důlek. Pipka nedávala pozor na cestu a buch! spadla do důlku. Bědovala, naříkala, ale z důlku se nedostala.

Zatím se kohoutek vrátil jinou stranou a nasypal kuřátkům sladké krupičky. Kuřátka zobají a kohoutek si je počítá. Když jich napočítal jen osm, ptá se starostlivě: „Kde je Pipka?“ Ale nikdo o ní nevěděl. I rozběhla se kuřátka po dvorečku, ale po Pipce nikde ani vidu, ani slechu. Slepíčka naříkala, že se snad utopila v rybníce. Poslala tedy kmotříčku kachničku, aby prohlédla vodu, a sama zase prohlížela ve dvoře každý koutek.

Zatím jedno kuřátko zaběhlo do zahrádky a tam někdo naříkal: „Píp, píp! – „To je naše Pipka, raduje se kuřátko a běží k liliím. A hle! V důlku sedí zmořená Pipka a naříká, že zahyne. „Neplač, Pipkol“ těší ji kuřátko. „Hodím do jamky lupínek a bude dobřel“ Hodilo dolů žlutý lístek. Pipka se na něj postavila, ale z důlku nemohla. Kuřátko hledalo jiný lístek a zase s ním k jamce. Ale důlek byl pořád příliš hluboký a Pipka stále naříkala: „Zahynu dříve, než samo důlek naplníš. Škoda, že vás není vícl“ Běželo kuřátko pro ostatní a za chvíliku osm zobáčků snášelo do důlku zvadlé listí a suché větvičky. Teď se důlek rychle zasypával, Pipka po násypu vystupovala výš a výš a už ji vykukovala hlavička. „Dobře, že je nás devět!“ zajásala a hop! Vyskočila mezi kuřátka. Kuřátka s ní běžela domů a slepička nevěděla radostí, co počít. Vtom se od rybníka vracela kachna se svou rodinou a také byla ráda, že je Pipka zase na světě. Každému kachňátku Pipka vyprávěla, jak spadla do důlku a jak jí osm kuřátek vysvobodilo. „Dobře, že je nás devět!“ stále si při tom pochvalovala.

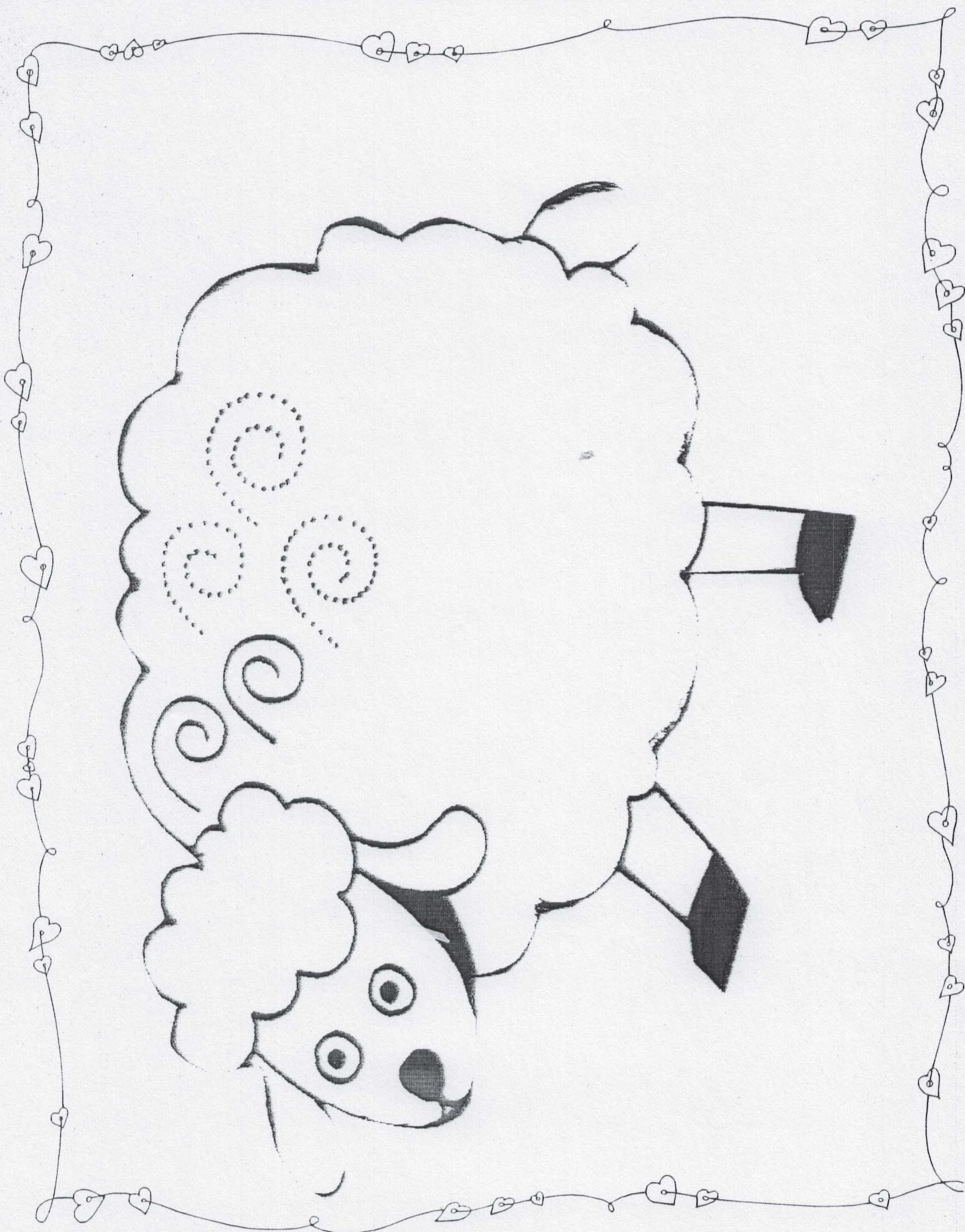
Velikonoční vajíčka

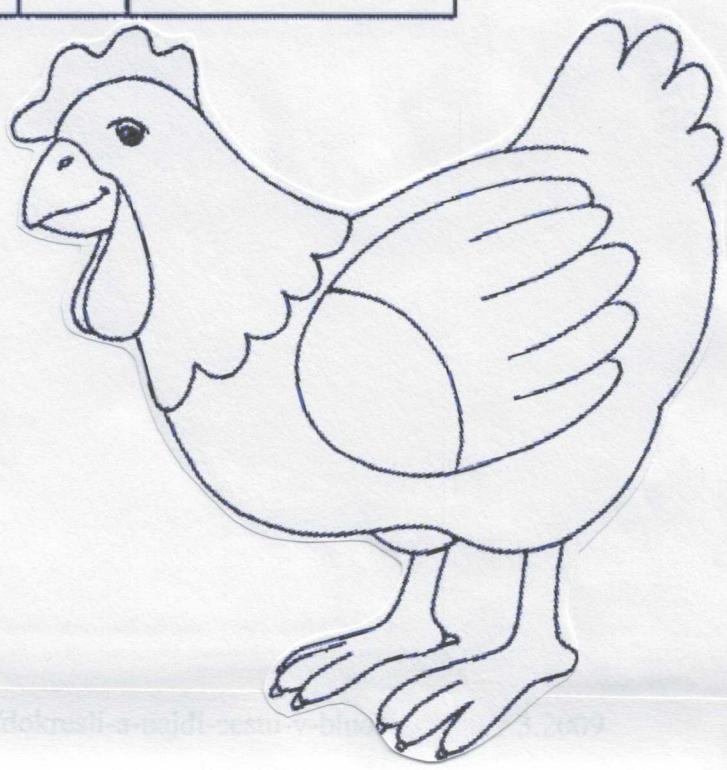
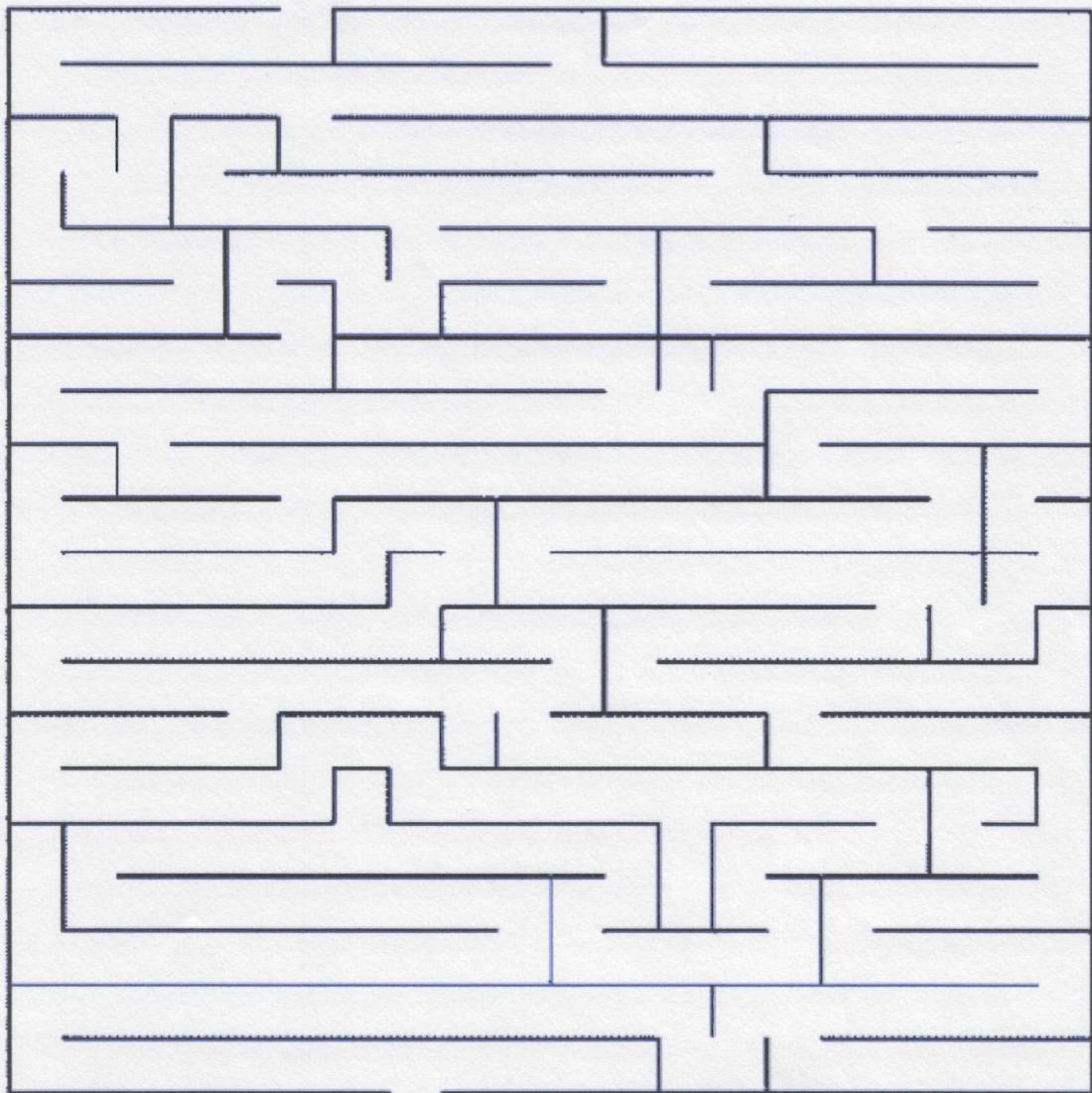
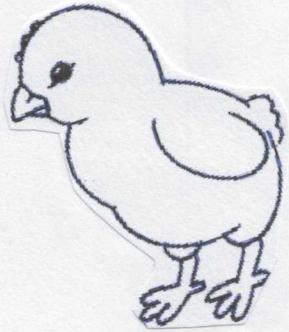
Najdi vždy stejnou dvojici vajíček. Vajíčka spoj čarou a vybarvi je stejně.

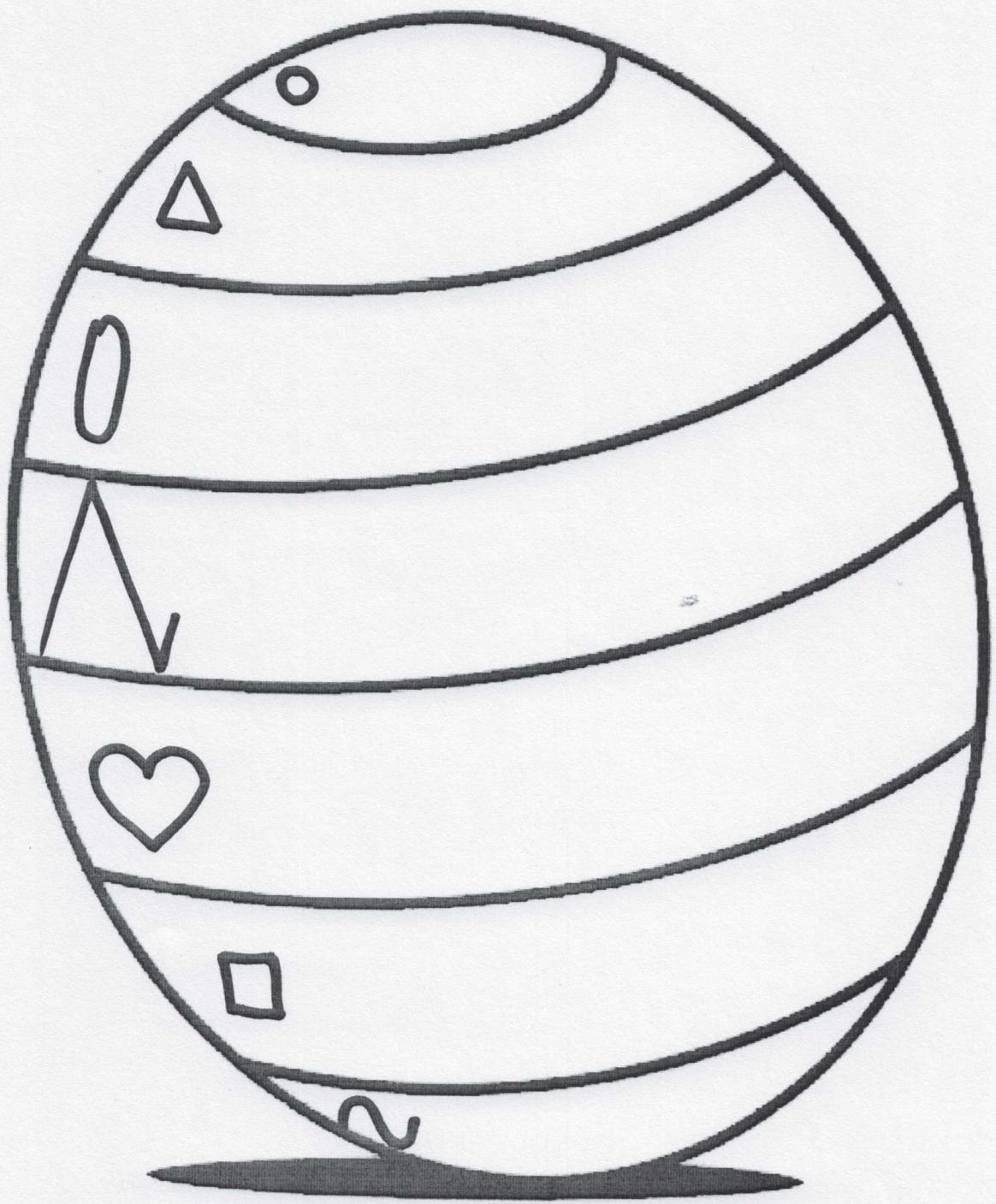

MOJE MAMINKA

Kreslím, mamku maluji, s barvičkami čaruji.
Je hezká jak květinka moje zlatá maminka.

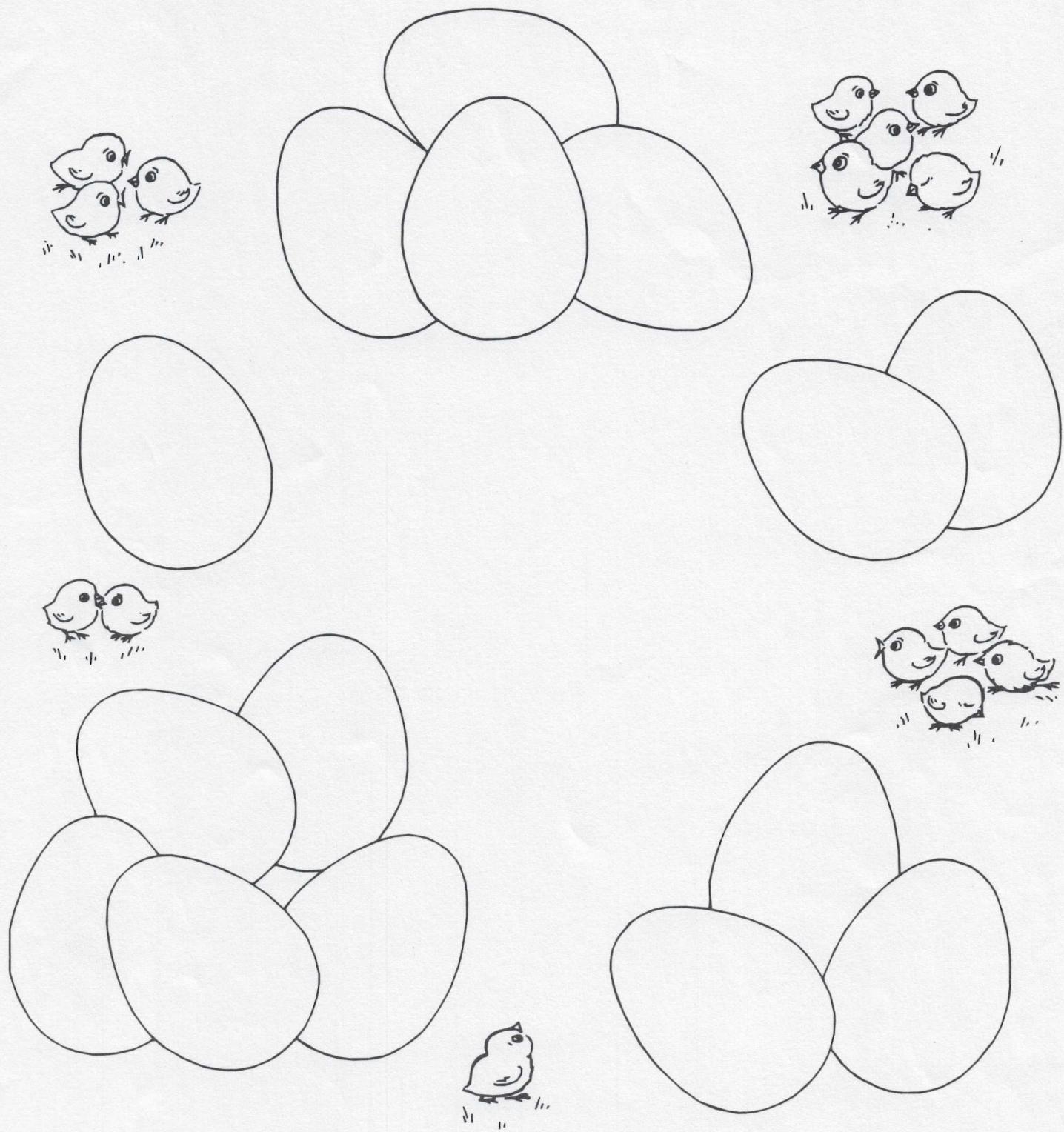

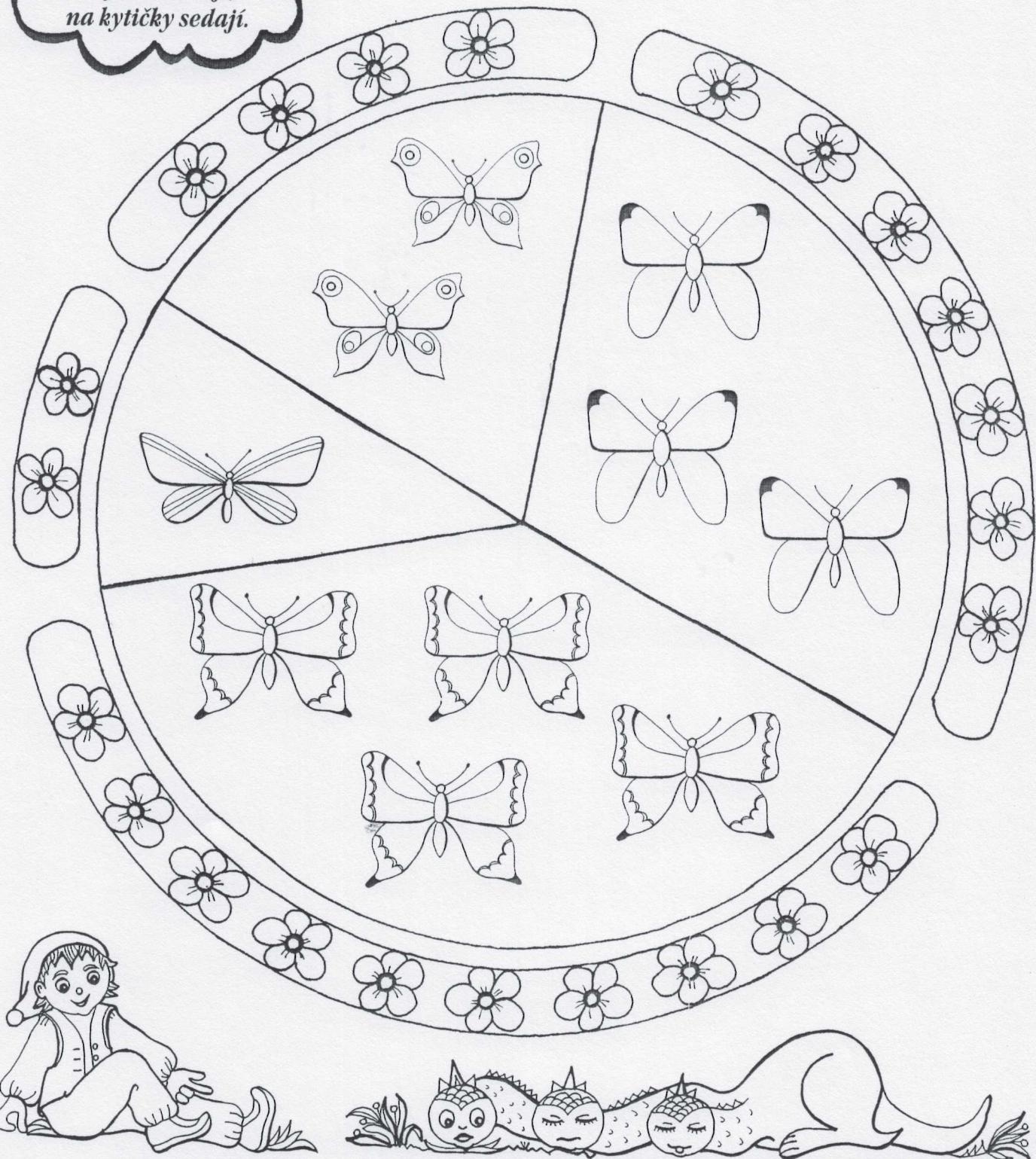
KDE SE VZALA KUŘÁTKA

URČOVÁNÍ POČTU 1-5, PŘIŘAZOVÁNÍ PODLE POČTU

Na jaře ožije celá příroda. Semínka jdou svými kličky sluníčku vstříc, na dvoře štěbetají mláďata, v korunách stromů zpívají ptáci. I lidé jsou po dlouhé zimě veselější a mají radost z každé změny v přírodě. Nejvíce práce mají zvířátka a ptáci - starají se o svá mláďata. Na dvoře žije kohout a pět slepiček. Jedna slepička vyseděla jedno vajíčko, další dvě, tři, čtyři, pět. Spočítej vajíčka na hromádkách. Potom spoj hromádky vajíček s tou skupinou kuřátek, kde jich je stejný počet.

Motýlci tu létají,
na kytičky sedají.

- ➊ Nad záhonky poletuje mnoho krásných motýlů. Dráček a skřítek je počítají. Počítej s nimi.
- ➋ Motýlky, kterých je nejméně, vybarvi hnědou pastelkou. Ty, kterých je nejvíce, vybarvi žlutě.
- ➌ Ostatní si vybarvi podle nálady.
- ➍ Spočítej kytičky u každého záhonku. Pak vybarvi právě tolik kytiček, kolik nad ním létá motýlků.